

nativ her kan komme i Betragtning, kan der efter min Mening neppe være Tal om; for ved at forbyde Fiskerne Virksomhed kan dog Udbyttet af Fiskeriet ikke tænkes forøget; endsige forøget i væsentlig Grad. Maaske kan det siges, at Fjorden er gaaet over til at være Ferskvand. Jeg tror dog, at Betegnelsen Brakvand er langt rigtigere, navnlig da det jo er bekendt, at Vest-Stadil Fjord for væsentlige Fiskearters Vedkommende har Bestand fælles med Ringkøbing Fjord, som dog absolut ikke kan henføres under de ferske Vande. Der er altsaa saare ringe Grund til ministeriel Indgriben til Fordel for Koncessionshaveren, og der er det saa meget mindre, som Fiskeriet gennem tre Menneskealdrer under hele Udtøringsperioden har været drevet ganske uhindret. Retten til Fiskeriet besad Koncessionshaveren altsaa aldeles ikke ved Overtagelsen af Koncessionen, hvilket er fastslaaet gennem Højesterets Dom, og Vilkaarene for Koncessionen er jo faktisk aldrig blevet opfyldt. Jeg tror ikke, at den nuværende Koncessionsindehaver har gjort noget Forsøg paa at opfylde disse Vilkaar, og det er vel ogsaa meget sandsynligt, at de i det hele taget slet ikke lader sig opfylde.

Det maa da overlades til den højtærede Landbrugsminister at forstaa, hvorfor da Koncessionshaverens Rettigheder skal udvides til det yderste, uden at tilsvarende Krav stilles med Hensyn til Opfyldelsen af de Forpligtelser, som man ved Overtagelsen af Koncessionen dog taktisk har paataget sig. Men Landbrugsministeren tøver altsaa ikke med paa den saaledes givne Foranledning at fratage Fiskerne deres Erhverv, idet han i Skrivelse til Ringkøbing Amt af 27. Maj 1924, altsaa en Maanedstid efter, at Dommen er faldet, inddrager de ikke tørlagte Dele af Vest-Stadil Fjord under Ferskvandsfiskerilovens Bestemmelser. Saa tilføjer Landbrugsministeren rigtigt nok, at man ikke kan udtale sig om, hvem Retten til Fiskeriet i det paa-gældende Vand tilkommer. Det kan Landbrugsministeren ikke udtale sig om, men det er ogsaa ganske overflødigt at faa en Udtalelse fra Ministeren eller fra nogen anden om denne Sag, thi saaledes som Højesteretsdommen lød, og efter de Præmisses, paa hvilke den var fældet, var ved den ministerielle Skrivelse Fiskernes Adgang til at drive deres Næring som hidtil ganske afgjort berøvet dem. At henvise dem, efter at den ikke udtørrede Del er at henregne til Ferskvand og henlagt under Ferskvandsfiskeriloven, til at søge Dom for

deres Krav paa Adgang til at fiske fremdeles er ganske sikkert fuldstændig overflødigt, idet Resultatet deraf vilde være givet.

Det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister, hvis han havde sat sig ind i denne Sag, havde haft Pligt til — saafremt han ikke mente, hvad jeg finder, han særdeles vel kunde have gjort, at kunne opretholde Fiskernes Adgang til Fiskeriet uhindret — at henvise Parterne til under Hensyn til de bristede Forudsætninger for Udtøringsarbejdet og for Udnyttelsen af samtlige Rettigheder at forhandle sig til Rette om denne Sag. Det maatte have været muligt, forekommer det i hvert Fald mig, for den højtærede Minister at tilvejebringe en Frist for en endelig Ordning paa dette Omraade, saaledes at man kunde se, hvorledes Forholdene ved Fjorden i det hele taget udviklede sig, inden man berøvede Fiskerne en Ret, som de gennem alle Tider har haft. Nu er den højtærede Minister formentlig ude af Stand til at foretage sig noget i denne Sag. Det, han har foretaget sig, er efter min Mening et beklageligt og i høj Grad overilet Skridt, som Ministeren ikke burde have foretaget, og som det synes mig under Hensyn til, at det, uden at det var nødvendigt at foretage det, gaar ud over en Række Smaakaarsfolk, i Virkeligheden maa misbilliges.

Medens jeg taler om Vest-Stadil Fjord, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at bringe den højtærede Minister for offentlige Arbejder en Tak for den Bevilling, som findes paa Finanslovsforslagets § 16 under Litra F. II. B, en Bevilling paa 300 000 Kr. som første Halvdel af en 2-aarig Bevilling paa 600 000 Kr., for at et højt tiltrængt Høfdebygningsarbejde ud for Fjorden kan sættes i Værk med kortest mulig Frist. Der er i Bemærkningerne til Finanslovsforslaget givet udtømmende og rigtige Oplysninger om dette Forhold. Jeg skal derfor ikke nærmere uddybe det, men blot sige, at enhver, der paa Stedet har iagttaget disse Forhold, hvor store Landomraader og Vandomraader indenfor Klitbræmmen paa dette Sted, hvor der er Brud paa Klitrækken, i Virkeligheden kun beskærmes ved et Sanddige uden sammenhængende Bevoksning — et Sanddige, som mange Gange har været i den alleryderste Fare for at blive gennembrudt, hvorved det i Løbet af kort Tid vilde være fuldstændig tilintetgjort — vil indse, at her var Forhold til Stede, som maatte rettes, og vil være den højtærede Minister taknemmelig for det Bidrag til en Ordning af disse Forhold, som er givet